

Ustekabe magikoak

Urteko gau magikoena zen. Adriàk zortzi urte zituen, eta ilusioz eta urduritasun pixka batekin oheratu zen. Bi egun lehenago lehen hortza erori zitzaion. Burkoaren azpian gorde zuen, Pérez sagutxoaren zain: ohitura horretan, sagutxoak hortza hartu eta txanpon bat uzten du. Baina gau hartan Hiru Errege Magoak ere etorriko ziren! Egongelan turroiak, galletak, esne-baso bat eta gameluentzako ura prest utzi zituen.

Etxea isildu zenean, gaueko bisitariak agertzen hasi ziren.

Pérez sagutxoa logelako leihotik sartu zen, zaratarik egin gabe, urrezko zakutxo distiratsua aldean. Altzarira igo eta burkoaren azpian arretaz bilatu zuen. Han zegoen hortza, perla bat bezain zuria eta txikia. Txanpona uztear zegoela, pausoak entzun zituen korridorean.

Melkior, Gaspar eta Baltasar isil-isilik iritsi ziren etxera. Gameluak lorategian atseden hartzen ari ziren, utzitako uraren eta belarraren ondoan. Melkiorrek koloretako arkatzak zekartzan; Gasparrek, abentura-liburu bat; eta Baltasarrek, Adriàk aspalditik nahi zuen eraikuntza-jolasa. Logelara hurbiltzean, itzal txiki bat ikusi zuten mugitzen.

— Nor dago hor? —galdetu zuen Gasparrek, ahots lodi baina atseginez.

Pérez ikaratuta jiratu zen.

— Ni naiz, Pérez sagutxoa. Adriàren hortza jasotzen ari naiz. Eta zuek?

Melkiorrek aurrera egin zuen, irribarrez.

— Hiru Errege Magoak gara. Opariak ekarri dizkiogu. Badirudi gau berezia dela berarentzat.

Pérezek burkoa seinalatu zuen.

— Hau bai ustekabea! Baina nola egingo dugu? Ez dugu esnatu eta ezustekoa hondatu nahi!

Erregeak eta sagutxoa leihoaren ondoan eseri ziren, plana prestatzeko. Elkarrekin lan egingo zuten, zaratarik gabe, Adriàk gau magikoa izan zezan.

Baltasarrek kontu handiz altxatu zuen burkoa, eta Pérezek txanpona utzi zuen azpian. Ondoren, Gasparrek eta Melkiorrek opariak Adriàren oinetakoen ondoan jarri zituzten. Dena ondo zegoela ziurtatu zuten.

— Hau da talde-lana! —xuxurlatu zuen Pérezek, irribarrez—. Elkarri lagunduta gauza harrigarriak egin ditzakegu.

Erregeek baietz egin zuten buruarekin.

— Opariak ekartzeaz gain, partekatzearen, laguntzearen eta familia maitatzearen balioa gogoraraz dezakegu.

Esnatzean, Adriàk txanpona aurkitu zuen burkoaren azpian, eta nahi zituen opariak oinetakoen ondoan. Korrika joan zen familiari kontatzera, jaietako magia inoiz baino indartsuagoa zela sinetsita.

Gau hartan opariak baino gehiago zeuden. Istorio hau kontatzean, elkarrekin lan eginez gauzak hobeto ateratzen direla ere ikasi zuten. Etxea maitasunez eta partekatzetik sortzen den magiaz bete zen.

Esaten dutenez, gau hartatik aurrera, Erregeek eta Pérez sagutxoak elkarri deitzen diote bisita bereziren bat hurbiltzen denean. Elkarrekin magia handiagoa egin dezaketelako.

Elkarrekin hitz egiteko galderak

Zergatik da harrigarria Pérez eta Erregeak gau berean iristea? Inoiz gertatu zaizu poztu zaituen ustekaberik?

Nola sentitzen dira elkartzean? Nola lan egin zenezake ezagutu berri duzun norbaitekin?

Zergatik altxatzen du Baltasarrek burkoa hain kontuz? Zer laguntza txiki eskain ditzakezu zuk?

Zer gertatuko zen bakoitzak besteak entzun gabe egin nahi izan balu bere lana?

Zer ikasten dugu lankidetzaz eta maite ditugun pertsonak zaintzeaz?